

Resolució 443/2019, de 18 de juliol**Número d'expedient de la Reclamació:** 376/2019**Administració reclamada:** Universitat de Barcelona**Informació reclamada:** El propi examen, criteris de correcció i qualificacions del tribunal de selecció.**Sentit de la Resolució:** Estimació

Resum: Quan es presenta aquesta Reclamació encara no és vigent la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 3, de manera que la persona reclamant no pot pretendre que la Universitat li faciliti una informació que encara no li ha demanada, i menys encara pot pretendre que la GAIP revisi una actuació de la Universitat que encara no ha pogut començar a produir-se; en aquestes circumstàncies és procedent inadmetre la Reclamació, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent 3, per manca d'objecte, d'acord amb el previst per l'article 33.2, en relació amb el 31.1.b del RGAIP, perquè no existeix encara el requerit per aquest darrer precepte: una resolució de la Universitat que denegui la informació sol·licitada. A la persona sol·licitant d'informació li és impossible obtenir un registre fidedigne de la presentació de la sol·licitud, on consti el número de registre, la data de presentació i el text de la sol·licitud, si la presenta a través del web de transparència de l'UB; una persona al servei de la GAIP ha fet la prova; un cop omplert el formulari de sol·licitud, es prem l'expressió "envia les dades" i la pantalla següent es limita a indicar "moltes gràcies, la vostra sol·licitud s'ha enviat correctament", sense cap indicació del número de registre, ni de la data de presentació, ni tan sols de la identitat de l'UB; pel que sembla (almenys aquesta és de moment l'experiència de la GAIP), la Universitat tampoc informa tot seguit la persona sol·licitant de la recepció de la sol·licitud, ni dels tràmits que seguiran, tot incomplint el requerit per l'article 27.5 LTAIPBG, i en tot cas sense poder demostrar fora de tot dubte la presentació de la sol·licitud. És cert que aquests referents són només indicis de presentació efectiva de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, però davant la mala praxi seguida per la Universitat en la recepció de sol·licituds electròniques d'informació pública i del fet que el seu informe tampoc nega taxativament que hi hagi constància en els seus registres de la presentació d'aquesta sol·licitud, cal concloure que els indicis aportats per la persona reclamant són més que suficients per acreditar la presentació efectiva de la seva sol·licitud d'informació de 13 de maig de 2019, motiu pel qual la Reclamació és admissible en relació amb ella. Hi hauria indicis de discordança entre la nota obtinguda pel global de la seva nota i la suma de les notes obtingudes a cada una de les seves parts, i segons com es resolgui aquesta discordança el resultat canviaria substancialment: aprovat en un cas, i suspens en l'altre; no hi ha dubte, per tant, de què la persona reclamant té motius molt sòlids per esbrinar els detalls de correcció i avaluació de les diferents parts del seu examen, perquè d'això pot dependre la seva oportunitat d'acabar accedint a un lloc de treball; raó de més per estimar el seu dret a la informació sol·licitada.

Paraules clau: Universitats públiques. Persona interessada. Selecció de Personal. Exàmens. Qualificacions. Criteris de correcció. Reclamació contra silenci. Procediment administratiu. Sol·licitud inexistent. Acreditació de la presentació de la sol·licitud. Persona interessada en un procediment obert. Accés a dades pròpies. Dret de defensa.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 19 de juny de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 376/2019, presentada contra la Universitat de Barcelona (UB), en relació amb la informació indicada als dos antecedents següents. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 13 de maig de 2019 la persona reclamant hauria preparat una sol·licitud d'informació pública mitjançant el web de transparència de la Universitat de Barcelona, demanant el següent: *“examen del procés selectiu per a l'ingrés a l'escala d'auxiliars administratius de l'UB FC2/2018/1. A l'empara de la nova Llei de transparència demano facin arribar aquest document a més de les correccions dels membres envers el meu examen, on es pugui aclarir quin ha sigut el motiu de l'error, i si fos el cas es modifiqui al meu favor la nota per error de fet”*. Motiva la sol·licitud en la negativa del Tribunal de selecció a revisar la nota posada a l'examen de la persona reclamant, malgrat hagués posat de manifest una discordança aritmètica entre la nota total i la suma de les notes parcials. No consta l'enregistrament de la sol·licitud per part de l'UB. La sol·licitud s'acredita mitjançant un PDF en el que consta la data del 13 de maig de 2019, però que encara estaria pendent d'enviar.
3. El 20 de maig de 2019 la persona reclamant presenta un escrit al registre general de l'UB en el que, després d'exposar el desenvolupament de la revisió (13 de maig de 2019) del seu examen corresponent a la segona prova d'un procés selectiu de l'escala d'auxiliars administratius, demana al Rectorat determinades mesures relatives a la revisió de la seva nota i *“que en cas que no es produeixi la revisió de la puntuació atorgada en la qualificació final demano el lliurament de la còpia de l'examen i del full de càlcul on constin les qualificacions obtingudes a cada pregunta, així com els documents, fotocòpies on figurin les correccions fetes pels membres del tribunal i els criteris de correcció, ja que s'ha creat un dubte raonable d'error de càlcul, com del nombre de membres del tribunal que han realitzat la correcció”*.
4. La Reclamació presentada el 19 de juny de 2019 indica que l'UB no hauria contestat les sol·licituds anteriors. Argumenta el seu dret d'accés a la informació sol·licitada sobre la base de la legislació de procediment administratiu i del dret de defensa.
5. El 25 de juny de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'UB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. L'11 de juliol de 2019 la GAIP rep l'informe de l'UB, que posa de manifest que:
 - En relació amb a sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, *“No consta que la persona interessada hagi presentat la petició d'informació o documentació que exposa mitjançant el Portal*

de Transparència de l'UB, no constant el seu registre a l'aplicació informàtica. Al respecte es pot observar com la documentació que aporta en la seva reclamació a la GAIP no consta finalitzat el tràmit d'enviament electrònic".

- La sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 3 *"es formula de forma subsidiària a la seva sol·licitud de modificació de la qualificació atorgada en la segona prova del procés selectiu. En conseqüència, en funció de la resolució que correspongui donar per l'òrgan competent a la reclamació presentada es resoldrà la seva petició de documentació subsidiària"*. També indica que la sol·licitud d'informació de la que deriva aquesta Reclamació s'ha de regir de conformitat amb la legislació de règim jurídic i procediment administratiu, atès el què preveu la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG i al fet que allò que es sol·licita és accés a un expedient en tràmit.
7. El 16 de juliol de 2019 la GAIP trasllada l'informe de la Universitat a la persona reclamant.
 8. El 18 de juliol de 2019 la GAIP rep al·legacions de la persona reclamant a l'informe de la Universitat. Insisteix que hauria presentat la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 i ho argumenta dient que l'aplicació informàtica que l'UB ofereix a través del seu Portal de Transparència per poder presentar sol·licituds d'informació pública no dona cap mena de número de registre, de manera que l'única forma d'acreditar la presentació de les sol·licituds és copiant la imatge de pantalla. A més de la còpia de pantalla aportada amb la presentació de la Reclamació, on consta el text de la sol·licitud que ha estat referida a l'antecedent 2, aporta una altra còpia de pantalla, feta un minut més tard que l'anterior, on consta que la seva sol·licitud s'ha enviat correctament. I afegeix: *"Al respecte de l'accés a la meva documentació, només aclarir que demano els documents relatius a la meva persona i que no afecta per tant a més persones del procés de selecció ... Demano l'accés a la correcció del meu examen per part dels 5 membres del tribunal de forma individual i al llistat on es pugui comprovar l'error en la transcripció de la nota, així com els ítems que han utilitzat per a la correcció a cada pregunta"*.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*.

L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que suposadament derivaria d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. L'objecte de la Reclamació

La Reclamació té per objecte l'accés a l'examen fet per la mateixa persona reclamant, així com a la documentació relativa a la seva correcció; aquesta documentació addicional a l'examen és definida en termes diferents per les diverses accions amb les que ha estat sol·licitada: *"correccions dels membres (del tribunal de selecció) envers el meu examen on es pugui aclarir quin ha sigut el motiu de l'error"* (la motivació indica que l'error seria la discordança entre la nota global de l'examen i la suma de les parcials de les seves parts) (sol·licitud de 13 de maig de 2019); *"full de càlcul on constin les qualificacions obtingudes a cada*

pregunta, així com els documents, fotocòpies on figurin les correccions fetes pels membres del tribunal i els criteris de correcció, ja que s'ha creat un dubte raonable d'error de càlcul" (sol·licitud de 20 de maig de 2019); *"correccions realitzades pel tribunal del procés de selecció ... Els ítems de correcció a més del llistat on s'ha de verificar la nota del tribunal"* (Reclamació de 19 de juny de 2019).

Davant d'aquesta diversitat de formulacions, cal entendre que l'objecte material de la Reclamació és l'examen fet per la pròpia persona reclamant a la segona prova del procés de selecció identificat pel codi FC/2018/1 (subgrup C2 de l'escala d'auxiliars administratius), acompanyat de la documentació addicional definida en el text de la sol·licitud (o sol·licituds) d'informació de la que deriva la Reclamació, perquè al ser aquesta un procediment de revisió d'actuacions administratives prèvies, per raons de congruència de la seva funció revisora, s'ha de valorar en relació amb els termes en què s'hauria formulat la sol·licitud revisada.

L'objecte formal de la Reclamació serien les actuacions fetes per l'UB en relació amb les sol·licituds d'informació indicades a l'antecedent 2. La Reclamació les adjunta totes dues, sense identificar-ne cap d'elles en qualitat d'objecte seu; per tant, cal valorar l'admissibilitat i l'eventual estimació o desestimació de la Reclamació en relació amb cada una de les dues sol·licituds.

3. *Inadmissibilitat de la Reclamació en relació amb la sol·licitud de 20 de maig de 2019*

Tal com posa de manifest l'informe de l'UB indicat al segon punt de l'antecedent 6, la sol·licitud d'informació de 20 de maig de 2019 ha estat formulada en el marc d'una acció de la persona reclamant davant del Rectorat, com a subsidiària d'unes altres peticions (revisió de la nota, bàsicament), pel cas que aquestes altres pretensions (les principals) no siguin ateses. Així es dedueix de la literalitat de l'apartat 3 d'aquesta sol·licitud, transcrit a l'antecedent 3: *"que en cas que no es produeixi la revisió ... demano el lliurament de la còpia ..."*. La persona reclamant hauria pogut demanar la informació que sol·licita en termes incondicionats, però la demana únicament pel cas que no prosperi la seva petició principal de revisió de nota, i és en relació amb els termes que la demana que s'ha de pronunciar aquesta Resolució.

En els termes plantejats a la sol·licitud, cal entendre que la persona reclamant només demana la informació indicada a l'antecedent 3 a partir del moment que l'UB desestimi la seva petició principal de revisió de la nota, moment que encara no hauria arribat, atès el que manifesta l'informe de la Universitat. Efectivament, segons l'informe citat, la Universitat encara no hauria resolt la petició principal de revisió de la nota; a més, aquesta petició tampoc no es pot considerar desestimada presumptament, perquè si s'interpreta com a formulada per un recurs d'alçada (que és el que procediria pel seu contingut, segons la Base 10 de les Bases de la convocatòria de la plaça en qüestió, malgrat que no es designi literalment en aquests termes), l'article 122.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú (LPAC), preveu un termini de tres mesos per a la seva resolució i notificació, termini que en el moment d'aprovar aquesta resolució encara no ha finit.

Per tant, quan es presenta aquesta Reclamació encara no és vigent la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 3, de manera que la persona reclamant no pot pretendre que la Universitat li faciliti una informació que encara no li ha demanada, i menys encara pot pretendre que la GAIP revisi una actuació de la Universitat que encara no ha pogut començar a produir-se. En aquestes circumstàncies, i sempre en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent 3, seria procedent inadmetre la Reclamació, per manca d'objecte, d'acord amb el previst per l'article 33.2, en relació amb el 31.1.b de l'RGAIIP, perquè no existeix encara el requerit per aquest darrer precepte: una resolució de la Universitat que denegui la informació sol·licitada.

4. Admissibilitat de la Reclamació en relació amb la sol·licitud de 13 de maig de 2019

L'informe de l'UB indicat al primer punt de l'antecedent 6 afirma que no consta la presentació de la sol·licitud d'informació de 13 de maig de 2019 referida a l'antecedent 2. I ho argumenta assenyalant que a la documentació que la persona reclamant aporta amb la seva Reclamació no consta finalitzat el tràmit d'enviament electrònic. No diu que no hi hagi constància de la presentació d'aquesta sol·licitud als registres electrònics de la Universitat, sinó només que no n'hi ha constància d'ella a l'expedient d'aquesta Reclamació.

És cert que la documentació aportada per la persona reclamant en la presentació de la Reclamació no acredita amb un número o rebut de registre la presentació de la sol·licitud d'informació de 13 de maig de 2019. El cas és que a la persona sol·licitant d'informació li és impossible obtenir un registre fidedigne de la presentació de la sol·licitud, on consti el número de registre, la data de presentació i el text de la sol·licitud, si la presenta a través del web de transparència de l'UB. Una persona al servei de la GAIP ha fet la prova. Un cop omplert el formulari de sol·licitud, es prem l'expressió "envia les dades" i la pantalla següent es limita a indicar "moltes gràcies, la vostra sol·licitud s'ha enviat correctament", sense cap indicació del número de registre, ni de la data de presentació, ni tan sols de la identitat de l'UB. Pel que sembla (almenys aquesta és de moment l'experiència de la GAIP), la Universitat tampoc informa tot seguit la persona sol·licitant de la recepció de la sol·licitud, ni dels tràmits que seguiran, tot incomplint allò requerit per l'article 27.5 LTAIPBG, i en tot cas sense poder demostrar fora de tot dubte la presentació de la sol·licitud.

Davant d'aquesta situació d'indefensió, la persona reclamant va optar per imprimir un PDF de la pantalla on consta el text de la sol·licitud d'informació (si bé acompanyat del text "envia les dades", indicant de què encara no s'hauria completat l'enviament de la sol·licitud electrònica) i, al peu del PDF, la data i hora d'impressió: 13 de maig de 2019, 21:01. Tot i que no va aportar-ho amb la Reclamació, al formular les seves al·legacions indicades a l'antecedent 8, la persona reclamant lliura a la GAIP la còpia d'una segona captura de pantalla, amb el text "moltes gràcies, la vostra sol·licitud s'ha enviat correctament", on al peu del PDF consta com a moment d'impressió el 13 de maig de 2019, 21:02. És a dir, la persona reclamant acredita haver omplert un formulari de sol·licitud d'informació a l'UB, amb el text indicat a l'antecedent 2, i haver fet el seu enviament, ja que només d'aquesta manera constaria, just un minut més tard, la llegenda d'haver-se

enviat correctament la sol·licitud. És cert que aquests referents són només indicis de presentació efectiva de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, però davant la mala praxi seguida per la Universitat en la recepció de sol·licituds electròniques d'informació pública i del fet que el seu informe tampoc nega taxativament que hi hagi constància en els seus registres de la presentació d'aquesta sol·licitud, cal concloure que els indicis aportats per la persona reclamant són suficients per acreditar la presentació efectiva de la seva sol·licitud d'informació de 13 de maig de 2019, motiu pel qual la Reclamació és admissible en relació amb ella.

5. *Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada*

La informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2 és informació pública, perquè sens dubte es troba en poder de la Universitat. Tant l'examen fet per la persona reclamant, com les eventuais correccions i avaluacions de què hagi estat objecte, són documents que deuen formar part de l'expedient relatiu al procediment de selecció corresponent, que encara està obert, tal com indica l'informe de la Universitat. Al tractar-se d'informació pública, en aplicació dels articles 18 i 20.1 LTAIPBG qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits que puguin justificar impedir-ho. En aquest cas, no s'ha invocat la concurrència de cap límit, ni sembla plausible que n'hi pugui concórrer cap, perquè la persona especialment afectada és la mateixa que demana l'accés.

A més, les raons o la motivació de l'accés sol·licitat semblen especialment rellevants. Tal com s'argumenta amb major detall a la sol·licitud (materialment, recurs d'alçada) presentada el 20 de maig de 2019, hi hauria indicis de discordança entre la nota obtinguda pel global de la seva nota i la suma de les notes obtingudes a cada una de les seves parts, i segons com es resolgui aquesta discordança el resultat canviaria substancialment: aprovat en un cas, i suspens en l'altre. No hi ha dubte, per tant, de què la persona reclamant té motius molt sòlids per esbrinar els detalls de correcció i avaluació de les diferents parts del seu examen, perquè d'això pot dependre la seva oportunitat d'acabar accedint a un lloc de treball. Raó de més per estimar el seu dret a la informació sol·licitada.

Quant a la concreció de la informació a la qual cal donar accés, a més de l'examen de la persona reclamant, ha de ser la de les correccions i avaluacions efectuades en relació amb ell per part dels membres del tribunal de selecció que siguin necessàries i pertinents per conèixer exactament les circumstàncies que han dut a l'eventual error de discordança entre la nota global de l'examen i la que resultaria de la suma de les seves parts. La Universitat és qui millor pot saber quina és la documentació que cal facilitar a la persona reclamant per assolir aquesta finalitat.

L'informe de l'UB assenyala que al tractar-se d'una sol·licitud d'accés a la informació pública presentada per una persona interessada en un procediment administratiu en curs, en aplicació de la disposició addicional 1^a.1 LTAIPBG, s'ha de regir per la normativa de règim jurídic i procediment administratiu. En

relació amb aquesta qüestió, la Resolució de la GAIP 17/2015, de 23 de desembre (de la que també n'és part l'UB), fa les següents consideracions:

“En segon lloc, i pel que fa al dret d'accés a la documentació que integra procediments administratius en tràmit, cal assenyalar que no hi ha cap disposició a l'LTAIPBG, inclosa la seva disposició addicional 1a, que estableixi cap motiu d'inadmissió, ni cap límit d'accés que es defineixin en funció del caràcter obert o tancat dels procediments administratius. Això comporta que el dret d'accés a la informació pública s'ha de poder exercir amb independència de si aquesta informació forma part d'un procediment obert o tancat, o de cap procediment específic. Si la voluntat del legislador fos la de denegar l'accés als expedients tancats, ja ho hauria establert, i no ho fa, ni per activa, ni per passiva. Més aviat tot el contrari: l'Exposició de motius de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que té una disposició addicional 1a amb el mateix contingut de la disposició addicional 1a de l'LTAIPBG, assenjala expressament com una de les limitacions de la regulació precedent del dret d'accés, que precisament pretén superar la nova legislació de transparència, el fet de limitar l'accés als documents continguts a procediments administratius ja finalitzats (apartat II de l'Exposició de motius, en relació amb l'article 37 LRJPAC). Està clar, doncs, que la voluntat del legislador no pot ser altra que la d'admetre i protegir l'exercici del dret d'accés, per part de qualsevol persona, a la informació pública, amb independència del caràcter obert o tancat dels procediments que la contenen.

Establert el dret de qualsevol persona a accedir a la documentació inclosa a procediments administratius oberts, cal valorar tot seguit si aquest dret es pot restringir quan qui l'exerceix té la condició de persona interessada en el procediment administratiu concernit. Per raons de mera obvietat cal descartar aquesta possibilitat, ja que seria una autèntica incongruència, contrària als més elementals principis d'igualtat i de no discriminació, oferir major accés i més ben garantit a la informació pública continguda en un procediment obert a la ciutadania en general, que a les persones que hi tenen la condició d'interessades. Cal tenir en compte, a més, que no hi ha cap precepte a l'LTAIPBG del qual es pugui desprendre que la condició d'interessat o interessada en un procediment administratiu hagi de ser o pugui ser un motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació a l'Administració pública o de les reclamacions a la GAIP. La garantia de la reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de qualsevol ciutadà o ciutadana, amb tanta o més raó ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació inclosa en els procediments administratius que els afecten, i res hi ha a la disposició addicional 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

Tot el contrari: el que estableix aquesta disposició és que la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no tant pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, sinó pels drets de major intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment

administratiu (en aquest sentit, l'article 26 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, reconeix sense restriccions a les persones interessades en un procediment administratiu en tramitació el dret a accedir a l'expedient i a obtenir una còpia dels documents que en formen part), i tot amb independència de si qui resol les sol·licituds d'accés és l'Administració responsable de tramitar el procediment concernit o, en via de reclamació, la GAIP, o el jutge o tribunal que hagi de resoldre l'eventual recurs jurisdiccional. La disposició addicional 1a LTAIPBG no qüestiona la competència de la GAIP per entendre sobre reclamacions en matèria d'accés a la informació pública formulades per persones interessades en un procediment administratiu, sinó que només incideix en el dret material (l'LTAIPBG o la legislació de procediment administratiu) que haurà d'aplicar la GAIP per resoldre-les.

Certament, el més versemblant és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació qui els garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir dins dels terminis que millor els convingui de cara a una resolució favorable, no tant de l'accés en sí, sinó del procediment. Ara bé, si l'òrgan competent denega l'accés sol·licitat, res no impedeix que, sens perjudici de continuar la normal tramitació del procediment, ni dels efectes impugnatoris que la manca d'accés a l'expedient pugui tenir en el futur sobre la resolució del fons de l'assumpte, la persona interessada pugui acudir a la via especial de garantia instituïda per la legislació de transparència (la reclamació a la GAIP). Amb independència del règim substantiu aplicable, aquests també són casos d'exercici del dret d'accés a la informació pública, matèria que constitueix la missió de la GAIP, de manera que res permet qüestionar-ne la seva competència, si la llei no l'exclou expressament, que no és el

Per tant, la conseqüència de si es donés la circumstància de la disposició addicional 1a LTAIPBG seria bàsicament que tant l'Administració com la GAIP haurien de reconèixer a les persones interessades en el procediment administratiu (tant en el moment d'atendre les seves sol·licituds d'informació, com en el de resoldre les seves reclamacions o els seus recursos) el plus de legitimitat que pugui correspondre a aquesta condició, respecte de la predicable a la ciutadania en general, als efectes de poder ponderar més favorablement, si escau, el seu dret d'accés amb els altres drets o interessos que concorrin en el cas".

D'acord amb les anteriors consideracions, que han estat aplicades a altres diverses resolucions posteriors de la GAIP, el fet que es tracti d'una sol·licitud presentada per una persona interessada en un procediment obert i que s'hagi de tenir en compte allò que estableix la disposició addicional 1a.1 LTAIPBG, no treuen que segueixi essent procedent estimar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, tant en aplicació de l'LTAIPBG, com de la legislació de procediment administratiu.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de juliol de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 376/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació següent: examen del procés selectiu per a l'ingrés a l'escala d'auxiliars administratius de l'UB FC2/2018/1 fet per la persona reclamant, acompanyat de les correccions i avaluacions fetes pels membres del tribunal de selecció, que permetin aclarir quin ha sigut el motiu de l'error que s'hauria produït i que hauria donat lloc a una discordança entre la nota global i la suma de les parts.
2. Inadmetre la Reclamació 376/2019, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent 3.
3. Requerir a l'UB que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.

4. Requerir a l'UB a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 376/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.